

CLAIMS RESOLUTION TRIBUNAL
בית הדין לבוררות בנושא החשבונות הרדומים בשוויץ – CRT

להתייחסות בלבד - הנוסח האנגלי הינו הקובע

בעניין ההתדיינות המשפטית לגבי נכסי קורבנות השואה
תיק מס' CV96-4849

מענק מאושר

ליורשי התובע ¹ Moshe Blaufeld

בעניין חשבונו של Adolf Krämer

מס' תביעה: 004342/AX

גובה המענק: 49,375.00 פרנקים שוויצרים

מענק מאושר זה מתבסס על תביעתו של Moshe Blaufeld (להלן "התובע") לחשבון שפורסם על שם Adolf Krämer (להלן "בעל החשבון") בבנק [שם הבנק חסוי] (להלן "הבנק").

כל המענקים מתפרסמים. במידה שהתובע לא דרש חיסיון לגבי תביעתו, כמו במקרה דנן, שמו של הבנק בלבד נשמר חסוי.

מידע שהוגש על ידי התובע

התובע הגיש טופס תביעה בו זיהה את בעל החשבון כגיסו, Adolf Krämer, אשר נולד ב- 1900 ב-Nadvorna, אוסטרו-הונגריה (היום אוקראינה), ואשר נשא לאחות התובע, Elsa Krämer, מבית Blaufeld, בברלין, גרמניה. התובע ציין שאחותו ובעלה, שהיו יהודים, והתגוררו בברלין, ברח' Elsasserstrasse, לפני מלחמת העולם השנייה. התובע הוסיף שאחותו ובעלה נספו בשואה. התובע ציין כי נולד ב- 27 באוקטובר 1906 באוסטריה.

התובע הגיש לבית המשפט שאלון ראשוני ב- 1999 בו תבע את זכותו לחשבון בנק שוויצרי על שם Elsa Krämer, מבית Blaufeld.²

¹ בשיחת טלפון עם ה-CRT ב- 30 ביולי 2002, בתו של התובע הודיעה ל-CRT שהתובע נפטר.
² ה-CRT לא איתר אף חשבון על שם קרובת משפחת התובע, Elsa Krämer, מבית Blaufeld, בבסיס הנתונים של קורות החשבונות שהוכן בעקבות החקירה של הוועדה העצמאית של אישי ציבור (Independent Committee of Eminent Persons, להלן "ICEP") לזיהוי חשבונות בבעלות בעלי חשבונות שבאופן קרוב לוודאי או אפשרי היו קורבנות של רדיפות הנאצים, כמוגדר בסדרי הדין החלים על הליך יישוב התביעות, כפי שתוקנו, (להלן "סדרי הדין"). תשומת לב התובע לכך כי ה-CRT ימשיך ויחקור בנוגע לתביעתו כדי לקבוע אם קיימת אפשרות למענק בהתבסס על המידע שהוגש על ידי התובע או על מידע ממקורות נוספים.

מידע זמין ברשומות הבנק

רשומות הבנק כוללות רשימה של חשבונות שנסגרו ונזקפו לחשבון רווח והפסד של הבנק ושל חשבונות שהועברו לחשבון הזמני של הבנק. לפי רשומות אלה, בעל החשבון היה Adolf Krämer. רשומות הבנק לא כוללות שום מידע לגבי מקום מגוריו של בעל החשבון. לפי רשומות הבנק, לבעל החשבון היה חשבון מסוג בלתי ידוע. לפי רשומות הבנק, שווי החשבון היה 31.45 פרנקים שווייצריים. המבקרים שחקרו את הבנק הזה כדי לזהות חשבונות בבעלות קורבנות רדיפות הנאצים, לפי ההוראות שקבלו מהוועדה העצמאית של אישי ציבור (Independent Committee of Eminent Persons, להלן "ICEP"), קבעו שהתאריך בו נרשמה יתרה זו הנו ה-4 בנובמבר 1950. לפי רשומות הבנק, החשבון שנסגר ונזקף לחשבון רווח והפסד של הבנק, אבל התאריך בו נסגר הוא בלתי ידוע.

בדיקת ה-CRT

זיהוי בעל החשבון

שמו של גיסו של התובע מתאים לשם שפורסם לגבי בעל החשבון. ה-CRT מציין שרשומות הבנק לא כוללות שום מידע ספציפי לגבי בעל החשבון מלבד שמו.

כמו כן, ה-CRT מציין שמאגר מידע בו מופיעים שמות קורבנות של רדיפות הנאצים כולל אדם בשם Adolf Kraemer, מברלין, אשר נשא ל-Else Blaufeld, מידע המתאים למידע שהגיש התובע לגבי בעל החשבון. מאגר מידע זה הוא אוסף שמות ממקורות שונים, כולל יד ושם, ישראל.

ה-CRT מציין שהתובע הגיש לבית המשפט שאלון ראשוני ב-1999 בו תבע את זכותו לחשבון בנק שווייצרי על שם אחותו, Elsa Krämer, מבית Blaufeld, אשתו של Adolf Krämer, לפני הפרסום בפברואר 2001 של רשימת ICEP, בה אותרו חשבונות שבאופן קרוב לוודאי או אפשרי היו שייכים לקורבנות רדיפות הנאצים (להלן "רשימת ICEP"). הדבר מלמד כי התובע ביסס את תביעתו לא רק על כך שלבעל חשבון המופיע ברשימת ICEP שם זהה לקרוב משפחתו, אלא על קירבה משפחתית שהיתה ידועה לו לפני פרסום רשימת ICEP. האמור לעיל גם מלמד שלתובע היתה סיבה להאמין שקרוב משפחתו היה בעל חשבון בנק בשווייץ לפני פרסום רשימת ICEP. האמור תומך במהימנות המידע שמסר התובע.

ה-CRT מציין שהוגשו תביעות נוספות לחשבון זה אבל התביעות האלה לא נמצאו מתאימות לחשבון בגלל אי התאמה בין איות שם המשפחה של קרוב משפחתם ובין שם המשפחה של בעל החשבון או מפני שתאריך הפטירה של קרוב משפחתם לא מתאים לתקופה שבה החשבון היה קיים. בהתבסס על כל האמור לעיל, הכרעתו של ה-CRT היא שהתובע זיהה באופן סביר את בעל החשבון.

מעמד של בעל החשבון כקורבן של רדיפות הנאצים

התובע הוכיח באופן סביר שבעל החשבון היה קורבן של רדיפות הנאצים. התובע ציין שבעל החשבון היה יהודי ושנספה בשואה.

כפי שצוין לעיל, מאגר המידע שברשות ה-CRT, בו מופיעים שמות קורבנות של רדיפות הנאצים, כולל אדם בשם Adolf Kraemer.

הקשר המשפחתי של התובע עם בעל החשבון

התובע הוכיח באופן סביר שהוא קרוב משפחה של בעל החשבון כאשר מסר מידע ספציפי המוכיח שבעל החשבון היה

גיסו. ה- CRT מציין שהתובע הגיש לבית המשפט שאלון ראשוני ב- 1999 בו זיהה את הקשר בין בעל החשבון ובינו, לפני הפרסום בפברואר 2001 של רשימת ICEP; ושהתובע זיהה מידע המתאים למידע שנמצא ברשומות יד ושם. לבסוף, ה- CRT מציין שסביר להניח שהמידע הנ"ל הנו מסוג המידע הנמצא בידי בני משפחה ומעיד כי בעל החשבון היה מוכר היטב לתובע כבן משפחה, וכל המידע האמור תומך באופן סביר באפשרות שהתובע הנו קרוב משפחה של בעל החשבון, כפי שציין בטופס התביעה.

בעניין תשלום יתרת החשבון

רשומות הבנק מראות שהחשבון נסגר ונזקף לחשבון רווח והפסד של הבנק.

הבסיס למענק

ה- CRT קבע כי ראוי לפסוק מענק לטובת יורשי התובע. ראשית, התביעה הנה קבילה בהתאם לקריטריונים המפורטים בסעיף 18 של סדרי הדין החלים על הליך יישוב התביעות, כפי שתוקנו, (להלן "סדרי הדין"). שנית, התובע הוכיח כי סביר שבעל החשבון היה גיסו, וקירבה זאת מצדיקה את המענק. שלישית, ה- CRT קבע כי סביר שבעל החשבון או יורשיו לא קבלו בעבר את היתרה שבחשבון הנדון.

סכום המענק

במקרה הנוכחי, לבעל החשבון היה חשבון מסוג בלתי ידוע. רשומות הבנק מראות ששווי החשבון היה 31.45 פרנקים שווייצרים. חקירת ICEP קבעה שהתאריך שבו נרשמה יתרה זו הנו ה- 4 בנובמבר 1950. בהתאם לסעיף 31(1) של סדרי הדין, לסכום זה יש להוסיף 90.00 פרנקים שווייצרים, המשקפים עמלות בנק מקובלות בהן החשבון חויב בין 1945 ו- 1950. לכן, הסכום המעודכן של החשבון הנדון הוא 121.45 פרנקים שווייצרים. התאם לסעיף 29 של סדרי הדין, כאשר הסכום בחשבון מסוג בלתי ידוע אינו מגיע ל- 3,950.00 פרנקים שווייצרים, ובהעדר הוכחה נגדית, הסכום בחשבון ייקבע ל- 3,950.00 פרנקים שווייצרים. השווי הנוכחי של סכום המענק נקבע על ידי הכפלת הסכום המעודכן במקדם 12.5, בהתאם לסעיף 31(1) של סדרי הדין. לפיכך, הסכום הסופי של המענק הוא 49,375.00 פרנקים שווייצרים.

הקף המענק

תשומת לב התובע לכך, כי בהתאם לסעיף 20 של סדרי הדין, ה- RTC ימשיך ויחקור בנוגע לתביעתו כדי לקבוע אם קיימים חשבונות בנק נוספים בשוויץ שביכולתו לתבוע. חקירה זו כוללת חיפוש בבסיס הנתונים של כלל החשבונות (המכיל רשומות אודות 4.1 מיליון חשבונות בנק שווייצרים מן השנים 1933 עד 1945).

אישור המענק

ה- CRT מאשר מענק זה לצורך אישורו של בית המשפט ותשלום על ידי הממונים המיוחדים.